

Уважаеми дами и господа,

Най-напред позволете ми да поздравя инициаторите Националната асоциация по международни отношения, Институтът за икономика и международни отношения и Институтът за стратегии и анализи, както и всички участници в кръглата маса „Атентатът срещу България – истината“. От името на АРЗ и всички нейни членове бих искал да изкажа нашата благодарност за организирането на това патриотично начинание, което ни дава възможност да дадем една трезва оценка на тези събития от преди повече от 35 години. Отново да ни припомни, че имаше такъв период в човешката история, наречен „Студена война“. Един период на идеологически противоречия и въоръжена надпревара между двете системи, който въпреки недостатъците си имаше и едно голямо предимство – успя да осигури дългосрочен мир в Европа. Не считам за необходимо да правим цялостен анализ, от една страна защото това вече е отминал период, а от друга защото дневният ред на Европа днес е съвършено друг. Други, не по-малко сложни и опасни са и днешните предизвикателства пред Обединена Европа. Като започнем с икономическата криза, минем през мигрантската вълна и стигнем до „Хибридната война“. Всички ние сме свидетели на проявленията на тази нова война в съвременния свят. Всички ние тайно в себе си и политици и обикновени граждани се надяваме, че използването на нейните елементи ще ни позволят да избегнем крайната ѝ фаза – военното проявление. Опасността идва от спецификата на тази война, а именно, че формите и на проявление са лишени от военния елемент и тя привидно лесно се контролира, но проблемите идват от непредвидимия изход при наслагването на няколко елемента и възможността от появата на страничен неконтролируем катализатор. Вижте цветните революции в Арабския свят!

Позволявам си този увод, тъй като за мен атентатът срещу Папа Йоан Павел II е едно от най-сериозните и широкомащабни активни мероприятия, елемент на Студената война през 20-ти век между двата лагера. За по-младите това звучи малко архаично затова ще поясня. Това, според думите на посланик Райко Николов „... бе безпрецедентна по своя замисъл и цели, операция за враждебно настройване на католиците в целия християнски свят срещу СССР и България“. Аз бих добавил – комплекс от мероприятия, целящи да дискредитират и изградят негативен имидж в западнорепейската и световна общественост, прокарвайки тезата за Съветския съюз и неговите сателити, като „Империя на злото“ и основен износител на тероризъм. Изборът на България, според мен се дължеше поне на две обстоятелства. Първо че България е най-верния съюзник на СССР и ударът срещу нея е пряк удар срещу Москва и второто, че България бе фронтова държава на Варшавския договор в Югоизточна Европа, а Италия бе „координатор“ на Южното крило на НАТО в Европа. В крайна сметка можем смело да твърдим, че България излезе победител в тази титанична битка защото в защитата и оневиняването на България взе участие цялата държава, мобилизирани и организирани бяха всички държавни институции, активно участваше цялата нация.

Може би тук не е съвсем мястото, но не би трябвало да забравяме големият ущърб в политически, икономически и морален план, които понесе нашата държава. Не бива да забравяме и абсолютно неоправдания политически и морален тормоз, на който бяха подложени редица офицери от сп

ециалните служби в началото на т.нар. „Преход“, във връзка с атентата срещу Папата. Офицери, чиято „вина“ се състоеше в това, че са изпълнявали своя дълг, защитавайки България.

Самото намесване името на България в атентата постави на изпитание много държавни институции, по същество на цялата държава, като най-активно е включено Разузнаването и върху него пада основната тежест.

Резидентурата в Италия, до тогава едно от най-продуктивните звена зад граница за дълго е извадена от строя. Кампанията срещу България се отразява негативно и на много други резиденти извън Италия, особено на тези в съседни страни. Голяма част от оперативния състав, вместо да се занимава с преките си задължения се пренасочва да работи по разобличаване авторите на „българската следа“. В създалата се сложна оперативна обстановка разузнаването преустройва работата си, като мобилизира целия си оперативен състав и агентурни източници за придобиване на информация. Тя се обработва приоритетно и веднага се отправя към ползвателите. Оказва се пълно съдействие на държавните институции, ангажирани с противодействието на антибългарската кампания, придобила невиджани дотогава размери.

В организационен план държавата оформя три комисии, условно наречени А, Б и В, като разузнавателната служба е включена в Третата работна комисия „В“. Групата „В“, включваща предимно разузнавачи се превръща в неформален „мозъчен тръст“, инкубатор на идеи и предложения. Разработените от разузнаването анализи и предложения стават основата на много от защитните и пропагандни ходове на българските държавни институции. Тази група изнася голяма част от работата по разобличаване на антибългарската кампания и защитата на Сергей Антонов. Не всичко което се върши в тази Комисия става известно на широката общественост както поради секретността и спецификата на разузнавателната дейност, така и поради факта, че голяма част от това което работва и предлага екипа от разузнавачи, на практика се реализира с възможностите и на другите държавни органи и обществени организации.

Особено важен момент от работата на разузнаването е мащабната дейност по провеждане на активни мероприятия. Те вървят в няколко направления:

- = Публикации в СМИ оневиняващи България;
- = Разобличаване на истинските организатори на покушението срещу папата и авторите на българската следа;
- = Оневиняване на Сергей Антонов и колегите му

В книгата на полковник Ат.Кременлиев, която е пред вас и която ще представим в 17,00 ч. в ЦВК, всичко за атентата срещу папата и защитата на С.Антонов е представено най-подробно и изчерпателно затова няма да се спирам в детайли. Вие сами ще имате възможност да се уверите.

Едно от съществените направления в АМ на разузнаването това е противодействието на вражеската пропаганда, преди всичко чрез редица публикации в чуждестранните медии и информационни средства. Това бяха десетките публикации в чуждите СМИ за изчистване образа на България и

в защита на невинния С.Антонов. Съществен елемент от тази защита е написването и издаването на книги оневиняващи България, по предоставени от разузнаването материали. Книгата на автори четирима френски юристи Кристиан Рулет е под заглавие „Следата – Йоан Павел – Антонов – Агджа“, излезла на френски език, след това е отпечатана и на някои от основните европейски езици.

Италианският журналист Луиджи Кавало издава в Италия книгата „Папата, ислямът и ЦРУ“, която по-късно по предоставен от разузнаването списък е разпратена до видни италиански политици и държавници, журналисти и магистрати.

Другото направление това е използването на всеки контакт със сродните си разузнавателни служби в социалистическите страни, с които в годините на социализма сме в своеобразен работен пул, за да се търси подкрепа и информация за намеренията на противника по ескалация на антибългарската истерия, както и за провеждането на съвместни активни мероприятия и др. Всички колеги, в някаква степен, се отзовават.

Полското разузнаване, със сериозните си агентурни позиции във Ватикана предоставя на няколко пъти особено ценна информация за това, че Папата никога не е вярвал в българската следа, очаквал случая да отшуми и се тревожел от факта, че случаят с неговото покушение се политизира и разраства.

С разузнаването на ГДР се провеждат съвместни активни мероприятия под кодово наименование „Папа“, главно на територията на Германската федерална република.

Чрез представителите на КГБ в България търсена е помоща и на съветското разузнаване. Впоследствие се изяснява, че всички съветски институции, включително и разузнаването са имали указания да бъдат предпазливи и да не се намесват активно в „българската следа“.

Специални грижи разузнаването полага и за поддържане духа на Сергей Антонов. Психолог на разузнаването се грижи за психичното му здраве. По време на домашния му арест при него деннонощно, на смени да дежурят служители от официалните ни представителства.

Активната дейност на разузнаването в атентата срещу Папата и в защитата на С. Антонов винаги е била повод за сериозни спекулации и обвинения, че Службата се ангажира така активно поради „гузна съвест“ и за да заличи следите си в атентата срещу Папата. Когато това се дискутира на едно от заседанията на Римския съд, адвокат Джузепе Консоло заявява: „Ако българските тайни служби работят за защита от обвиненията за българска следа, това не означава, че тя е съществувала“.

Българските органи за сигурност защитаваха от клевети името и честта на България, защитаваха Сергей Антонов, защитаваха и себе си, като несъпричастни в престъплението срещу Папата.

В комисията „В“ се концентрират и всички по-важни документи, като се натрупва архив в обем от над 200 тома, всеки с по 250-300 страници. Много интересна е съдбата на този архив. Доколкото ми е известно, лично по указания на покойния президент Ж.Желев той е предоставен на американския професор Уейнстейн и засега, съдбата му остава неизвестна. Част от материалите останали и в България, главно копия, без оригиналите сега се съхраняват в Комисията по досиетата. Затова

а ще използвам случая да се обърна към ръководството на Комисията по досиетата, в оставащото време, да се заеме с издирването и обработката на този безценен за близката българска история архив.

В тази връзка бих искал да цитирам носителят на Нобеловата награда за мир през 1974 г. който в предговора на издадената „Бяла книга за клеветата наречена „българска следа“ на площад Свети Петър“. казва „...Бялата книга е документален разказ за събития, които трябва да се съхранят в анализите на историята за днешните и утрешни поколения.“

Иска ми се да вярвам, че Комисията по досиетата ще свърши най-после и едно наистина добро дело за българската историческа памет!

Накрая бих искал от името на АРЗ да честитя на г-н Дж. Консоло високото признание и научна титла на Софийския Университет и да завърша с едно голямо българско „благодаря“ както за неговото благородно дело в защитата на нашия С.Антонов, така и за неговите думи „Бъдете горди със С.Антонов! Бъдете горди с България!“.

Благодаря за вниманието.

29-03.2016 г.